

KarawankenBote

Verlag und Schriftleitung: Klagenfurt, Bismarckring 13, Postfach 115 / Bezugspreis (im voraus zahlbar) monatlich RM 1.— frei Haus (einschließlich RM 0.20 Zustellgebühr). Abbestellungen der Zeitung für den nachfolgenden Monat werden nur schriftlich und nur bis 25. des laufenden Monats angenommen.

Nr. 6.

Krainburg, den 22. Jänner 1944.

4. Jahrgang.

Težka borba zapadno od Rečice

Oberkommando der Wehrmacht je dne 20. januarja objavilo:

Od južnega dela vzhodne fronte poročajo le o krajevnem bojnom delovanju. V prostoru pri Žašku in južno od Polonca so naše čete z nasprotnim napadom zavojevala zopet nekaj vasi. Pri tem je bila rešena začasno obkoljena hrabro bojujoča se posadka nekega oporišča. Zapadno od Rečice še traja težka borba. V naših položajih vdrle sovražne bojne skupine smo vrgli v srditih bojih nazaj. Pri Vitebsku, severozapadno in severno od Nevlje so se vršila samo bojna dejanja krajevnega pomena. Severno od Ilmenskega jezera, južno od Leningrada in južno od Oranienbaumova še trajojo težki obrambni boji. Krajenvno omejeno izravnajoč fronto, smo izpraznili mesto Novgorod.

V zapadnem delu južnoitalijanske fronte je sovražnik nadaljeval svoje močne, po topništvu in bojnih letalih podprtje napade. Po hudem boju smo zgubili popolnoma razdeljeno mesto Minturno. Vse druge napade ter sovražnikove poskuse, priti čez Garigliano smo odbili. V srednjem odseku smo napadli neko sovražno šotorišče in ga vzdignili. Sovražnik je utrel pri tem visoke krvave zgube. Pripeljali smo ujetnike.

Ob obali Rokavskega preliva so daljnosestreline baterije vojne mornarice obstreljevale cilje v Dovru, Dealu, Folkestonu in Ramsgateju.

V času od 1. do 20. januarja so sestrelile pomorske bojne sile, krovno protiletalsko topništvo trgovskih ladij in pomorsko protiletalsko topništvo 38 sovražnih letal.

Še nadalje težki boji na Vzhodu

Oberkommando der Wehrmacht je dne 19. januarja objavilo:

Ob mostiču pri Nikopolu in severozahodno od Kirovograda so bili tudi včeraj brez uspešni slabejni napadi Sovjetov. Z nasprotnim napadom smo zaprli neko vdorno mesto iz zadnjih bojnih dni. V prostoru pri Novograd-Volinskemu se je izjalovalo več sovražnih napadov. Zapadno od Rečice traja težki boji z neznanjano silo. Severozapadno in severno od Nevlje so boljševiki ponovili svoje napade. Odbili smo jih. Neko vdorno mesto smo odpavili z nasprotnim napadom po hudem boju. Severno od Ilmenskega jezera, južno od Leningrada in Oranienbaumova so Sovjeti z naraščajočo silo nadaljevali svoje prodorne poskuse. Odbili ali prestregli smo jih v srditih bojih.

V bojih v južnem odseku vzhodne fronte se je posebno odlikovala Šlezjska 320. pehotna divizija, ki jo vodi Generalleutnant Postel.

Na južnoitalijanski fronti je sovražnik vzhodno od záliva pri Gaeti po močni topniški pripravi prešel z več divizijami v napad proti našemu zapadnemu krilu.

V enem dnevu 214 oklopnjakov

Oberkommando der Wehrmacht je dne 18. januarja objavilo:

Severozahodno od Kerča in severozapadno od Kirovograda so spodleteli ponovni napadi boljševikov. V prostoru pri Žašku so naše čete v žilavem boju vzele več vasi. Silnih nasprotnih napadov sovražnika smo se ubranili in pri tem odstrellili 26 sovražnih oklopnjakov. Zapadno od Rečice so boljševiki z močnimi silami nadaljevali svoje napade. Odbili smo jih v težkih bojih in odpravili ali zajezili nekaj vodorov. Severozapadno in severno od Nevlje je začasno popustilo sovražnikovo bojno delovanje. Boljševiški krajenvni sunki so ostali brez uspeha. Severno od Ilmenskega jezera smo ves dan trajajoče težke sovražne napade prestregli v srditih bojih in odstrellili številne sovjeteške oklopnjake. Južno od Leningrada in južno od Oranienbaumova so se izjalovili tudi včeraj vsi prodorni poskusi Sovjetov. Sovražnik je zgubil v tem odseku fronte 91 oklopnjakov.

Pri obrambnih bojih v južnem odseku vzhodne fronte se je z neomajno vztrajnostjo odločno izkazala bayernska 10. divizija oklopniških grenadirjev, ki jo vodi Generalleutnant Schmidt.

Na celotni vzhodni fronti je bilo včeraj odstreljenih 214 sovjetskih oklopnjakov.

Na južnoitalijanski fronti se je vršilo delovanje obojestranskih udarnih čet in se je izvršilo več brezuspešnih sovražnih napadov proti našemu skrajnemu levemu krilu; drugače je potekel dan mirno.

Nemiri radi lakote V Južni Italiji

Zeneca, 21. januarja. »Položaj prehrane v Južni Italiji se že vedno ni zboljšal«, poroča dopisnik »Timesa« iz Neaplja preteklo soboto. Kljub najrazličnejšim ukrepom se ni posrečilo omejiti pomanjkanje živil. Dokler ne prispejo večje pošiljke žita iz Prekomorja, tudi ni mogoče obvladati težko prehrane. V Neaplju so se radi nezadostne prehrane že pojavili nemiri, ki dajo predokus tega, kar se bo neizogljivo zgodilo, ako se he bo prav kmalu zboljšala oskrba z živili.

Popolno ubožno spričevalo

„Anglo-Amerikanci ne morejo izvajati nobenega pritiska na Stalina“

Stockholm, 21. januarja. Najnovnejši razvoj poljskega vprašanja je po najnovnejši sovjetski noti povzročil zmudo pri plutokracijah, ker se mora nova sovjetska izjava smatrati za neposredno odklonitev anglo-ameriškega posredovanja. V Washingtonu mejijo baje, da je vzrok vsega direkta ta, ker pomembna vprašanja razmejile v Teheranu niso bila natančno razpravljena. V resnici pa ni dvoma o tem, da je vsa Poljska izročena Sovjetom. »Stockholms Tidningen« javlja k temu in New Yorku: na strani Amerikancev je ugotovljeno, da Zedinjene države sedaj ne morejo izvajati kakršnega koli vpliva na Stalina.

Svenska Dagbladet poroča iz New Yorka tudi o mučnem vtišu najnovejšega okreta. Po surovem nastopanju Sovjetov proti Poljakom v pregnanstvu spozna ves svet, da Atlantik-Charta ne obstaja več. Bati se je pa, da bo opustitev Atlantic-Charte povzročila še nadaljnje reakcije ne samo v Evropi, ampak celo v Južni Ameriki.

S tem so pač odstranjeni zadnji dvomi. Kdor se še sedaj zanaša, da bodo Anglia in Zedinjene države podvzete tudi le najmanjšo stvar v prilog Poljakov, ki so jih svoječasno pognali v vojno, mora sedaj spoznati resnico. Anglia in Amerika tačas niti ne moreta izvajati kakega pritiska na Sovjet, pravi »Stockholms Tidningen«, in mi še pristavljamo: ti dve niti ne mislite na to, da bi na kakršenkoli način pripravili Stalina, da popusti v poljskem vprašanju.

Odkar so Anglo-Amerikanci v Kairu in Teheranu dali svoj podpis na listino, s katero izročajo v primeru zmage zaveznikov

Evropo Sovjetom, so se odrekli vsaki pravici možnosti, da bi še kaj govorili o evropskih vprašanjih. Anglija in USA potrebujejo Sovjet, in morajo storiti vse, da jih ohranijo pri dobrni volji, da Stalin meče še nadaljnje množice ljudi in materiala v boj. Zato pa tudi nočesar podvezeti v poljskem vprašanju. Ta stvar jim ni vredna, da bi se spriči s Stalonom, ki je, kakor kaže Willkiev poraz, zelo občutljiv v teh vprašanjih, ko je Willkie v »New York Times« vendar v resnici zelo previdno načel problem Vzhodne Evrope. Po hohem odgovoru »Pravde« na ponizo izjavo poljske vlade v pregnanstvu pa bo London in Washington popolnoma minilo vsako veselje, da bi riskirala tudi samo besedico k poljskemu vprašanju.

Poljsko-sovjetski spor očituje z vso jasnostjo, kako so Anglia in Zedinjene države odvisne od boljševizma, in kaže anglo-ameriško poniranje, kakor hitro zglasti Kremlj, kakšno željo ali stavi kakšno zahtevo.

Po uspelem boju z tolpami v Bosni

Castniki in moštvo, ki so se v boju posebno odlikovali, pre, njo E. K.

(P. K. Aufn.: Kriegsberichter Thiede, Atl., M.)

Od treh milijonov Poljakov umrla polovica

Samo poljskih otrok je poginilo 400.000

- Prisilni nabori za sovjetsko armado

Berlin, 21. januarja. Pred nekaj tedni je, kadar znano, na stotine pripadnikov poljske tako zvane »divizije Tadeja Kosciuszka« preteklo k nemškim linijam pri svoji prvi uporabi na fronti, ne da bi oddali tudi en streli. V taborih, kamor so jih sprayili so si odtele počasi opomogli od groze, ki je težila njihovo življenje v Sovjetski zvezzi, in pripovedujejo o prav čudnih rečeh glede nastanka in sestava navedene divizije.

Na različne načine so prišli v »divizijo Tadeja Kosciuszka«. Nekaj jih je bilo pripadnikov poljske armade in je prišlo v sovjetsko ujetništvo. Prišli so najprvo v ujetniška taborišča, potem pa v zapore ali v delavnina taborišča tam nekje ob Ledenu morju ali v Sibiriji. Kdor je preživel trajna zlostavljanja, je moral brez vsake mezde delati ob življenjskih prilikah, ki so človeka nevredne. Zvezze z domovino ni bilo. Pisali so pač pisma, toda nikdar niso slišali, da bi bilo katero dospel na naslovno mesto. Kakšnih pisem od svojcev niso prejeli. Večkrat so jih ločili in na novo porazdelili, baje, da bi jih poslali v druga taborišča. Toda širila se je gonorica in nihče ni vedel nič natančnega, da bi kateri kdaj dospel v drugo taborišča.

Nekaj jih je bilo pripadnikov poljske armade in je prišlo v sovjetsko ujetništvo. Prišli so najprvo v ujetniška taborišča, potem pa v zapore ali v delavnina taborišča tam nekje ob Ledenu morju ali v Sibiriji. Kdor je preživel trajna zlostavljanja, je moral brez vsake mezde delati ob življenjskih prilikah, ki so človeka nevredne. Zvezze z domovino ni bilo. Pisali so pač pisma, toda nikdar niso slišali, da bi bilo katero dospel na naslovno mesto. Kakšnih pisem od svojcev niso prejeli. Večkrat so jih ločili in na novo porazdelili, baje, da bi jih poslali v druga taborišča. Toda širila se je gonorica in nihče ni vedel nič natančnega, da bi kateri kdaj dospel v drugo taborišča.

Bandita Tita pode na begu od kraja do kraja

Pregnan iz vseh svojih „prestolnic“ - Povsod so spodletele obupne akcije

Zagreb, 21. januarja. Po najnovejših angleških poročilih je bil pri zadnjih bojih baje ranjen vodja tolpa Tito. Pred enim letom je imel komunistični bandit Josip Broz alias Tito, česar oseba se je še skrivala v mistični temi, svojo »prestolnico« v malem mestecu severozapadne Bosne Bihaču in »vladal« od tam svojo državo tolpa s sredstvi najkruterjega terorja. Zborovanje »protifašističnega sveta« v Bihaču mu je pripravilo v neutralnem in sovražnem tisku glas, ki ga je bilo treba njemu in njegovim moskovskim narodilodajalcem za njihove nadaljnje načrte na Balkanu. Tisoči umorjenih bosenskih kmetov, na stotine porušenih vasi, cerkva in mošeje so dali kmalu znak komunistični strahovladi v tej pokrajini.

Kmalu pa je nemška oborožena sila v družbi s hrvaškimi četami napravila konec temu strašilu. Zavzela je ne samo Bihać, ampak tudi iz drugih ozemelj so bile pregnane Titove boljševiške tolpe, in končno je bil obkoren pri Foči. Če takrat ni prišlo do popolnega uničenja Tita in njegovih tolpa, je bilo to v prvi vrsti pripisovati temu, ker so namerno odpovedali tja poslanji izdajalski italijanski generali, ki so zopet pustili, da je Tito ušel iz kotla.

Znova se je Tito obrnil proti severozapadu dalmatinske obale, odčina poovelju Moskve, ki je že bila poučena o bodočem izdajstvu Badoglija. Tam je tudi po 8. septembetu dobil orožje v Dalmaciji nastanjenih izdajalskih Badoglijevih čet, s katerimi je lahko opremil svoje tolpe. Med tem pa je izpadel tudi nepreračunljivi element Italijanskih čet iz ukrepov za bojevanje s tolpmi.

Sedaj so se lahko na nemški in hrvaški strani lotili načrtih, trajnih in uspešnih akcij. Najprej so očistili tolpa dalmatinsko obalo in dobili v pest največji del italijanskih tolpa. Zopet se je moral Tito umkniti v bosensko gorovje. Proticoncu preteklega leta je napravil srednjebosensko mesto Jajce za »sedež svoje vlade«, kajti med tem je bil dal oklicati sebe in svoje pomagače za »vlado«, ki jo je priznala tudi Velika Britanija. Zdela se je, da je Tito sedaj na vrhuncu svoje vloge, ki mu jo je bila namenila Moskva.

V resnici pa je komunistično banditstvo že začelo propadati. Z obupnimi akcijami, tako z brezuspešnim presenetljivim napadom na mesto Banjaluka, je poskušal Tito, držati in zasigurati svoj strategični in taktični položaj, toda prodiranja nemških in hrvaških čet, ki jih sedaj niso ovirali nobeni ozirni na nezanesljivega zaveznika, so prizadele tolpmi vedno večje zgube, in je med tem padlo tudi Jajce, Titovo »glavno mesto«. Tito je bil s svojo »vlado« v gore Srednjega Balkana. Celo Titova radiooddajna postaja »Slobodna Jugoslavija« je moralna v svojem pesimističnem razglašiljanju priznati, da se nahajajo v zhubenosni defenzivi. Tudi okolnost, da je sovražni tisk označil mesto Jajce kot branik »junaka svobode« Tita, ni mogla zadržati padca tega važnega kraja. Razpoloženje pri tolpath je zato vse drugo ko rožnato. Kravato, toda popolnoma brezuspešno podvzetje proti Jajcu in drugim, po nemških četah zasedenim mestom je pokazalo, da tolpe nikoli niso sposobne za prave vojaške akcije.

2000. zmagu v zraku na Zapadu

Berlin, 21. januarja. Lovski oddelek Richthofen, ki se nahaja že od začetka vojne na Zapadu ob obali Rokavskega preliva in ki ga vodi Kommodore Major Mayer, imetnik Eichenlauba, je te dni izvajeval in prekoračil število 2000, zmage v zraku. Prvič se je dogodilo, da je na Zapadu nahajajoč se lovski oddelek dosegel tako visoko število odstrelkov. Z ozirom na posebno težke pogoje borbe proti anglo-ameriškim zračnim silam, je tudi izvadenen uspeh. Ze samo v vrstah te skupine se nahaja 20 imetnikov Ritterkreusa in 6 imetnikov Eichenlauba zum Ritterkreuz des Eisernen Kreuzes.

V Zagrebu so izvedli veliko racijo

Zagreb, 21. januarja. Hrvatske oblasti so izvedle v noči s soboto na nedeljo v Zagreb obsežno racijo. Med tem časom je bilo prepovedano stopiti na cesto. Telefonske zveze so bile prekinjene. Ceste je zasedlo vojaštvo in potem so preiskali vsa stanovanja za sumljivimi elementi. Ta ukrep so izvedle hrvatske oblasti radi tega, ker se domneva v zvezi z napredujocih uspešnih akcijami proti komunističnim tolpm, da bodo ubegli komunisti poskusili, priti v Zagreb in se zgubiti v mnogici. Razen tega se je vršila tudi racija radi židov, ki vedno znova skušajo priti na kakršen koli način v Zagreb. Podobni koraki v drugih pokrajinalah so priporomogli k temu, da so bile uničene ali razgrane že mnoge toipe. Tudi od racije v Zagrebu si obetajo znaten uspeh.

Novi uspehi proti tolpm

Berlin, 21. januarja. Operacije nemških čet, ki jih vodijo v tej zimi s posebnim poudarkom proti komunističnim tolpm na Balkanu, prizadene komunistom zapore doma visoke zgue. Na zapadnem Balkanu so banditi zgubili tačas od 12. do včetve 16. januarja več ko 1000 mrtvih, skoraj 350 ujetnikov in prebežnikov, 400 pušk, 37 strojnici in puški zoper oklopjake, 5 metalcev granat, en 1,37 centimeterski top zoper oklopjake, štiri 2centimeterska protiletalska topova, osem radijskih orodij in eno veliko radijsko napravo. Razen tega so uplenile cete velike količine municije in orodja vsake vrste in uničile več oskrbovalnih skladis, ki so vsebovala municijo, bleko in živila.

Sovjetsko Rusijo ogroža lakota

Batine in lakota v Južni Italiji

Bivši kralj Viktor Emanuel in Badoglio nimata več nobenih pristašev

Rim, 21. januarja. Nek mlad italijanski mornar Modesto Cristello, ki mu je po pustolovskem begu skozi sovražne črte uspel, dosegči nemške postojanke, je podal v listu »Gazzettino« pretresljiv opis o nečloveškem ravnanju z italijanskim prebivalstvom v zasedeni Južni Italiji in z italijanskimi vojaki, ki so se upri in se branili, bojevali se za izdajalca Badoglia.

Cristello je prišel najprej v nek koncentrični tabor. Tam je moral opravljati od jutra do večera, ne da bi bil kakor koli zaščiten proti bombnim napadom, pod najstrožjim nadzorstvom najtežja dela, pretepal so ga in mučili do krvi. Po enem mesecu so ga prepeljali v Villa San Giovanii. Tudi tuje je bila prehrana nezadostna. Dnevno so dobili 100 g kruha in vodenju juho, zato pa so dobili čim več batin. »Z Italijani«, tako je izjavila angloška soldatska cincino, »se mora tako ravnati, kajti čim bolj se jih muči in trpi, tem boljši prijatelji postanejo.«

Tudi pozneje v Neaplju je moral Cristello delati 12 ur dnevno. V ostalem pa je bilo tudi tuje isto živinsko ravnanje, zopet so nadomestile batine popolnoma nezadostno prehrano. Vendari so prejeli tuje vsakih 10 dni delovno mezzo, reci in pišč 8,40 lir (4,84 RM). Nepopisno je tudi trpljenje prebivalstva skoraj popolnoma osirotelega Neaplja.

Skoraj vse trgovine so zaprite; zaprite morajo biti vsekakor od šestih zvečer do šestih zjutraj. Preimejo dnevno 100 g kruha in en kilogram testenin na mesec, 20 g mesa na teden, tudi nasladil ne smemo pozabiti; preimejo namreč dnevno eno cigareto in to prebivalci, ki so star več kot 25 let.

Vsa ta beda je Cristella tako pretresla, da je sklenil s še štirimi drugimi italijanskimi vojnimi ujetniki nobarniti. Tisti so

že skoraj pri nemških črtah, ko so jih opazili. Trije begunci so padli kot žrtev angleških krogel, dva pa sta srečno dosegla nemške položaje kjer so jih tovarisko sprejeli. Zato ni nobeno čudo, ako sta se oba takoj zopet prostovoljno javila, da bi se tako lahko maščevala nad svojimi mučitelji.

Pojasnila tega Južnoitalijana o neznosnih razmerah v zasedenih pokrajinah, potrjujejo nevtralni poročevalci. Kot ti pravijo, so Angleži v itak že izropanih pokrajin izvršili nadaljnjo reviziono živil, plen so pa prepeljali v Anglijo, kjer se morajo boriti proti laktoti.

Razen tega javljajo, da zasedene oblasti niso nicesar podvzete, da bi popravile mnoge razbite studence in vodovode. Umetne

vodne naprave, ki so bile razdrte v bojih in se raztezajo mnogokrat preko mnogo kilometrov, tvorijo v mnogih pokrajinah življenjski živec za prebivalstvo. Zato se ne bričajo niti Amgot niti zavezniške gradbene čete.

Nadalje prihajajo potrdila o tem, da je Badoglio v Južni Italiji kakor tudi na zasedenih otokih Siciliji in Sardiniji prišel ob ves kredit. Vse njegove naredbe ostanejo neizvršene. Nobenega njegovih ukazov ne uboga. Iztreznenje je popolno. Tudi Viktor Emanuel je zgubil ves svoj prestig pri italijanskem prebivalstvu. Celoteklerikalni pristaš, ki mu je še ostal, se je sedaj popolnoma odvrnjal od njega. Tudi razočaranje v izdajalskih krogih je očitno. Upali so, da bodo napravili dobro kupčijo, če bodo sodelovali z zavezniški. Sedaj se čutijo zapostavljeni in spoznavajo, da se od njih odvračajo njihovo lastno ljudstvo, potem ko je občutilo na sebi blagoslov osvoboditve.

ZRCALO ČASA

Posebni poročevalci londonskega »News Chronicle« v Novem Delhiu piše, da groziljub rekordni žetvi nova lakota milijonskega prebivalstva Bengallje, ki bo morda še hujša kot v prejšnjem letu.

Romunsko časopisje pravi o poljsko-sovjetskem sporu: »Anglija in Zedinjene države ne marajo zavzeti stališča, ki bi bilo Kremelu neprijetno. Nek drug časopis pravi: »Sedaj je gordijski vozel tega problema presekan.«

Iz Barija poročajo, da je bila tam ustanovljena visoka loža pod imenom »Nova Italija«, in je značilno, da je neposredno podložna najvišji britski ži. Na neapeljski univerzi, tako poročajo nadalje, je bil ustanovljen zavod za »sovjetsko pravo«. Učni načrt predvideva predavanja in praktične vaje.

Nedavno se je poročalo, da je bivši kralj Peter zapustil Kairo in obiskal Churchilla. Očividci poročajo, da je bil bivši kralj po svojem povratku v Kairo zelo potri, ker je Churchill odklonil, da bi se potegnil za svoje dosedjanje zavezniške v Moskvi.

S položajem na vzhodni fronti se bavi vojaški dopisnik lista »Daily Mail« Liddell Hart, ki piše, da so dogodki zadnjih tednov zopet enkrat postavili na laž predidoče senzacionalne izjave, po katerih se je nemške armade lotila panika; piše tudi, da so to samo sanje po želji, ki se zopet enkrat niso uresničili.

Nadaljnji kontingenčni francoski prebivalstev za legijo je v ponedeljek zapustil Pariz, da se poda na Vzhod v taborišče za vežbanje. Nadaljnji transporti bodo v kratkem sledili.

Predsednik severnoameriškega urada za vojno proizvodnjo Donald Nelson je izjavil v nekem razgovoru s severnoameriškimi industriacimi, da začasno ni moči povzeti civilne proizvodnje, ker čakajo Zedinjene države neposredno najtežje bitke.

O sporu med Sovjetsko zvezo in poljsko-vlado v pregnanstvu zadržujejo Amerikanec in Angležem prava poročila, je izjavil znani dolgoletni komentator radijske družbe Columbia Edward Murrow, kakor to poroča »Daily Express«.

Casopis »Asahi Shinbun« poroča, da se je v sredo vršila v Tokiu konferenca znanih osebnosti, ki se je bavila z ukrepi proti podtalnemu rovjanju Židovstva, ki je zakrivilo vojno v Veliki Vzhodni Aziji.

V Hvarni Seattle je klub odločil vojnega delovnega urada začelo stavkati 6000 severnoameriških delavcev, tako da je 80 livenar moralo ustaviti obrat. Bržkone se bo priključilo temu gibanju še nadaljnjih 4000 delavcev.

Wilkie je na neki manifestaci izrazil svoje »zaprepaščenje« o naraščajočem valu protižidovskega razpoloženja v Zedinjenih državah, javlja londonski list »Daily Express« iz New Yorka. Množič se, po sovraštvo do židov narekovani spopadi so nedvoumeni borazet za mišljene narode.

Mladostni, ki jih je pred kratkim britansko ministrstvo za dela nabralo za delo v rudnikih, so zapretli po poročilu lista »United Press« že takoj prvi dan svojega dela v Coventryju soglasno tritedensko stavko.

Garihaldinci so izrekli željo, da se bodo udeležili boja fašističnih republikancev za osvoboditev in svobodo odčetnjev. V nekem toskanskem mestu je bil postavljen nov polk rdečesravčnikov, ki bo v najkrajšem času poslana na fronto.

Verlag und Druck: NS-Gauverlag und Druckerel Kärnten GmbH, Klagenfurt. — Verlagsleiter: Dr. Emil Heitjan. — Hauptgeschäftsführer: Friedrich Horstmann. Zurzeit ist Anzeigenliste Nr. 1 gültig.

Moskva osorno odklanja Poljake v pregnanstvu

Odgovor na izjavo vlade v pregnanstvu — Moskva hoče boljševizacijo

Stockholm, 21. januarja. Sovjetska vlada je po uradni poročevalni agenciji v Moskvi sporočila poljski vladi v pregnanstvu odgovor na izjavo, ki jo je klica emigrantov dala pred nekaj dnevi. Moskva, ampak odločitev bo na bojišču. Nemška oborožena sila bo tudi za naprej poskrbela za to, da bo poljskemu narodu, ki živi izza 1939. leta v Generalguvernementu v urejenih razmerah in lahko v miru opravlja svoje delo, prihranjača usoda, ki mu jo je namenila Moskva z izrecnim pristankom Anglike in Zedinjenih držav.

Naj se tudi konča poljsko-sovjetski spor kar si bodi, na vojne dogodke ne more vplivati. Odločala o tem ne bosta niti London niti Moskva, ampak odločitev bo na bojišču. Nemška oborožena sila bo tudi za naprej poskrbela za to, da bo poljskemu narodu, ki živi izza 1939. leta v Generalguvernementu v urejenih razmerah in lahko v miru opravlja svoje delo, prihranjača usoda, ki mu jo je namenila Moskva z izrecnim pristankom Anglike in Zedinjenih držav.

Moskva se torej na noben način neče ukvarjati s klici poljskih emigrantov v Londonu. Sovjetska vlada daje s tem Poljakom s cincino odkritost in do skrajnosti hladno razumeti, da zanje poljsko vprašanje ni noben predmet pogajanj. S tem Kremlj znova dokazuje, da surov zavrača vsak poskus, ki bi hotel zadržati ali odvrniti njegove načrte boljševizacije Evrope. Omembne vredno je, da se je klica poljskih emigrantov sicer pod pritiskom svojih anglo-ameriških »zaščitnikov« čim najdaleč osezenje uklonila Moskvi v smislu teheranskih sklepov, a je vendar zopet doživelja od strani Sovjetov gladko zavrnil. Klica poljskih emigrantov v Londonu si bo sedaj pač enkrat na jasnom, da je danes zanje popolnoma brez vrednosti pomoč Anglije in Zedinjenih držav, na katero je nekoč gradila bodočnost Poljske, ker so si Sovjeti za primer zmagje zaveznikov izgovorili od anglo-ameriških zaveznikov proste roke.

Zelo poučno bo za Poljake, če se sedaj spomnijo na mesec pred izbruhom vojne leta 1939., ko so se dali po Angliji načuvati v vojno, ne da bi prej niti malo pomisili, kakšno igro vabanque so začeli. Takrat je šlo samo za to, da se vrne Reichu prosti mestno Danzig. To ni bil nikak vrzrok za vojno, tem manj, ker ta vrnitev niti malo ne bi kršila suverenost in integracijo Poljske. Toda Anglija je hotela vojno, da bi napravila svoje kupčije, in Poljaki so morali dati vzrok za vojno. Danes London o tem neče nicesar več vedeti. Danes je poljsko vprašanje za Anglež in za Severnoamerikance izredno nadležna zadeva, ki bi se je radi čim najhitreje znebili, da ne bi ujezili Sovjetov. Zato se vlad ob Temizi in v Belli hiši niti najmanj ne potrudita, da bi zagovarjali Poljake v Kremlju. Nasprotno: Poljaki so bili v zadnjih tednih izpostavljeni najtežjemu anglo-ameriškemu pritisku in so morali vedno znova slišati od svojih priateljev, da jim priporočajo, naj sprejmejo sovjetske zahteve, kar povrek.

Tokio, 21. januarja. Ministrski predsednik in istočasno minister za oboroževanje Tojo izrekla v neki poslanici, katero je v njenem imenu prebral nadomestujoči minister za oboroževanje Noburuke Kiši, svoje čestitke k ustanovitvi industrijske zveze zračnega oružja na otvoritveni seji nove organizacije, ki se je vršila v nedeljo in obljubila popolno podporo vlade.

V poslanici Toje stoji: »Prisrčno pozdravljam ustanovitev Industrijske zveze zračnega oružja, ki združuje vojaške, mornarske in civilne oblasti za zračno plovbo in gradnjo letal, da bi skupno delale z vlado, armado in mornarico za pospeševanje napredka in produkcije materiala za zračno oružje in k temu spadajočo opremo. Upam, da bo nova organizacija takoj z veseljem začela svoje delo in prispevala k produkciji letal, katero si je zastavilo kot cilj ministristvo za oboroževanje. Imperij se nahaja sedaj pred odločilnim položajem, v katerem se mora podvrepiti naša zračna sila najtežji preiskušnji. V tem trenutku je najvažnejša hitra gradnja letal.«

Naraščanje japonske proizvodnje

Stockholm, 21. januarja. Ministrski predsednik in istočasno minister za oboroževanje Tojo izrekla v neki poslanici, katero je v njenem imenu prebral nadomestujoči minister za oboroževanje Noburuke Kiši, svoje čestitke k ustanovitvi industrijske zveze zračnega oružja na otvoritveni seji nove organizacije, ki se je vršila v nedeljo in obljubila popolno podporo vlade.

Stockholm, 21. januarja. Po nekem poročilu Reuterja iz Kaira pravi neka objava glavnega stana armade Zedinjenih držav na Srednjem Vzhodu, da je razširjena v Neaplju epidemija legarja, ki je zavzela 50 kratni obseg epidemije v oktobru. Objava se sklicuje na izpovedi brigadnega generala A. Foxa, ki se je pravkar vrnil iz legarjevega pasu v Italiji na Srednji Vzhod. Fox je izjavil: »Neapelj je resno ogrožen in lahko pričakujemo, da se bo nevarnost razširila na Južno Italijo.« General Fox je še pravil: »Dan in noč so se pojavljali v zakanličih, hišah, stanovanjih, domovih in vilah novi primeri bolezni.«

Stockholm, 21. januarja. Po nekem poročilu Reuterja iz Kaira pravi neka objava glavnega stana armade Zedinjenih držav na Srednjem Vzhodu, da je razširjena v Neaplju epidemija legarja, ki je zavzela 50 kratni obseg epidemije v oktobru. Objava se sklicuje na izpovedi brigadnega generala A. Foxa, ki se je pravkar vrnil iz legarjevega pasu v Italiji na Srednji Vzhod. Fox je izjavil: »Neapelj je resno ogrožen in lahko pričakujemo, da se bo nevarnost razširila na Južno Italijo.« General Fox je še pravil: »Dan in noč so se pojavljali v zakanličih, hišah, stanovanjih, domovih in vilah novi primeri bolezni.«

Na gori se je zopet slišalo povelje: »Lejgi, mireno!« Kmetica se je sklonila k meni in še pečela: »To je Pero Kovrlija, poveljnik jetnišnice.« Ta je takoj nato rekel: »Tovariši, vzemite si vsak enega. Toda pazite, da si nobeden ne bo zbil nosa!«

Sedaj so jih peljali v temi vsakega posameznega naprej, in videli sva, da so sredigrmovna na vrhu sedeli kmetje in več kmetje, ki so morali že dolgo čakati. Poveljnik je pristopil k njim in rekel: »Vi boste kopali tukaj! — In — drugim. »Vi tukaj! — In k prihodnjim. »Vi tukaj!«

Ujetniki so se moralni uvesti na trato. Bili so zvezani in so sedaj poslušali, kako so skripale lopate v zemlji in kako so kmetje tisto izkopavali Jane.

Nihče ni spregovoril besede. Samo iz doline, so predali k nam gori klidi slavcev, kateri glasno ihtenje. Kopali so dolgo, in moža s puškami so med tem pokadili mnogo cigaret.

Ko so bili Jane izkopani, so možje stopili iz njih in izteplavali lopate drug pri drugem. Ženske pa so skočile k ujetnikom, jih bile s palicami in šibami in preklinalje hrvatske matere, ki so jih bile porodile. Zadeti so stokali, toda rekli niso niti besede. Nato je vstopil poveljnik in se obrnil k njim navzdol: »Kdo izmed vas ima slabega živca, naj se javi kot prvi!«

Se medtem ko je to rekel, so začele ženske trgati hlače in sukne in slatči perile raz mož, ki se niso mogli braniti, tako da so bili nekateri obledeni samo v spodnjih hlačah, nekateri pa popolnoma nagi sedeli pred jamami.

Zglasili so se trije, vtem ko so drugi, ki so sedeli v polkrogu, ostali nemti. Tu sta poskušali zopet dve kmetici in planili na obe žen, ki sta sedeli med ujetniki, jih teplili in zasmehovali: »Kje so sedaj vaši zaščitniki?« In

sem ga, kakor se sploh more ljubiti glas, ki se sklanja k komu in mu pravi nežne besede, načsljaje in najljubše besede na svetu. In sedaj se mi je zdelo, kakor da bi bila smrt govorila k meni in ledenska groza. Bila je moja mati. Mojemu ocimu je bila kopala grob. In obrnila sem se ter zbežala v noč.

Skrila sem se v živo mejo, zaraščeno z volčjim trajem, in nisem čutila, kako so me veje razprskale, kot da bi imele tisoč koton ostrih nohtov. Tukaj sem ostala in dan in eno noč in zopet en dan in eno noč. Trete jutro sem se odpravila in hotela čez Uno, globlje v Bosno.

Toda komaj sem prehodila malo progo poti, že so mi prišli kmetje nasproti in gnali vso svojo živino čez travnike.

»Nemci prihajajo!« so klicali in s svojimi krepeljimi tolki po govedu, svinjah, teletih in ovcah, da so le tekle naprej.

Na obzorju se je približevalo letalo in nas obkroževalo, kmetje so pa kriče zbežali v hosto. Od Prijedorja so streljali na letalo. To se je obrnilo, preletovalo del gorovja, se spustilo potem niže, letelo vzdolž ceste proti mestu in odletelo potem čez Sano proti gorovju Grmeč. Toda tako daleč gotovo ni letelo, kajti že po nekaj minutah se je zopet približalo, brnalo tik nad pobočjem in letelo proti Banjaluki.

Sedaj je prišlo oboroženo krdele po poti.

»Tovariši, naprej, je kričal eden, ki je korakal na čelu, »sedaj se je začelo! Nemci so odš

Klundene Überfallsvorbereitungen

Berlin, 21. Jänner. Schwedische Zeitungen veröffentlichen eine aus London stammende UP-Meldung, in der unter Schilderung abenteuerlicher Kämpferstößen behauptet wird, es werde ein deutscher Überfall auf Spanien und Portugal vorbereitet.

Diese Meldung, die natürlich von A bis Z erlogen ist und in bekannter Leichtfertigkeit und Verantwortungslosigkeit von einer gewissen von England bestochenen schwedischen Presse verbreitet wird, stellt nichts anderes dar, als einen neuen englisch-nordamerikanischen Versuch, zwischen Deutschland und den iberischen Ländern Unfrieden zu stiften und diese einzuschüchtern. Offenbar soll diese von schwedischen Blättern willfährig lancierte Meldung neue Pressionsversuche Englands und Nordamerikas gegenüber Spanien und Portugal einleiten.

Die Weißruthenen gegen Moskau

M. Minsk, 21. Jänner. (Eigenbericht.) In den Städten Sluck und Starobin versammelten sich in diesen Tagen alle Werktagen zu großen Protestkundgebungen gegen Moskau. In Sluck bildete sich nach der Kundgebung ein langer Demonstrationszug, der mit großen Transparenten durch die Straßen der Stadt zog. Auf diesen Plakaten sagte das weißruthenische Volk dem Bolschewismus den schärfsten Kampf an. Der Zug endete vor dem Gebäude des Gebietskommissars wo ein Redner inflammenden Worten den Willen des weißruthenischen Volkes kundtun, den Kampf gegen den Bolschewismus mit Schwert und Pfeil auf ein siegreiches Ende zu führen. Auf der Kundgebung in Sluck wurde eine Resolution gefasst, in der sich noch einmal der unbegrenzte Wille des weißruthenischen Volkes widerspiegelt, den Heimatland mit der Waffe in der Hand gegen den Bolschewismus zu verteidigen und sich so seine Freiheit zu erkämpfen.

Verräter-König bettelt um seinen Thron

Rd. Rom, 21. Jänner. (Eigenbericht.) Einen Notruf ihm doch, wenn noch möglich vor dem Zugriff des Bolschewisten Wyschinsky zu bewahren, richtete der italienische Verräter-König Viktor Emanuel an den britischen König. Zwar möchte auch Viktor Emanuel bekannt sein, daß dem König Großbritanniens keine Machtmittel zur Verfügung stehen, jedoch in der Augst vor dem drohenden Untergang greift er nach dem letzten Strohhalm. Überraschend offen nennt er dabei alle Vorgänge bei ihrem richtigen Namen. Er rühmt sich seiner „Dienstes“, die er sich zweifellos um die Besetzung Süditaliens durch alliierte Truppen erwerben habe — welch ungeheurelle Selbstironie eines einstmal regierenden Souveräns! Dann wird Slora als der Wegbereiter des Bolschewismus im allgemeinen und Wyschinsky im besonderen genannt. Eine Feststellung, die, ebenfalls der Wirklichkeit haargenau entspricht. Zuletzt gibt der Exkönig noch das leidliche Versprechen ab, daß er und sein Haus die Gewähr sein wollten für eine „erspielbare Zusammenarbeit mit den Briten“, die er im vergangenen Jahr hinlanglich unter Beweis gestellt habe. Jedoch, trotz aller verlockenden Ansprüche wird der Hilfsgeist des betrogenen Beträgers keine bedeutsame Folgen auslösen, da erstens der britische König selbst nur eine unbedeutende Null ist und zweitens Eden namens des englischen Kabinetts im Unterhaus erklärt hat, daß England kein besonderes Interesse am Hause Savoyen nehme.

Hungernot greift immer weiter um sich

Schanghai, 21. Jänner. Tod und Verderben droht der Bevölkerung der von Tschungking kontrollierten Teile Nord-Honans. Trotz allen Maßnahmen der Tschungking Regierung hat, wie aus Tschungking gemeldet wird, die Hungernot in diesen Gebieten erschreckende Ausmaße angenommen und weite Landstrecken einschließlich der großen Städte sind durch eine Massenflucht buchstäblich entvölkert. Tausende Chinesen fliehen in bejammernswertem Zustand ohne Aussicht auf baldige Hilfe.

Dr. F. J. Lukas

Deutsch methodisch und praktisch

245. STUNDE

Merke Dir!

Wer vorn mit freundlichem Gesicht, doch hinterm Rücken Schlechtes spricht, wer nur den eignen Nutzen kennt, und Dir nicht deinen Posten gönnst, nach oben krummen Buckel macht, nach unten tritt und hämisch lacht, wenn dir im Leben etwas gelingt, was er selbst nicht zuwege bringt, Und wenn er steht an einem Grab, sich quetscht die dickeste Träne ab, dem geh steht aus dem Wege! Das ist der Herr Kollege!

Wer aber handelt wie ein Freund, der mit dir lacht und mit dir weint, der geradau seine Meinung sagt, weil ihm dein Fehler nicht behagt, der trotzdem für dich grade steht, und keinen Treuebruch begeht, der nicht nur beim Kameradschaftsfest, auch sonst als Mensch dich gelten läßt, in Nöten hilft mit Rat und Tat —, Das ist ein Arbeitskamerad!

1. Merke Dir — Zapomni si (Pomni!)
2. hinterm Rücken Schlechtes sprechen — za hrbotom slabo govoriti (opravljati)
3. nur den eignen Nutzen kennen — poznati samo svojo korist
4. jemandem einen Posten nicht gönnen — nekomu ne privoščiti službe
5. nach oben einer krummen Buckel machen — proti višnjim kriviti hrbit
6. nach unten treten — navzdol teptati (pojditi)
7. hämisch lachen — sahrbitno (skodošljivo) smejati se
8. etwas gelingt mir — nekaj mi uspe, se mi posreči

Ausschneiden! Aufheben!

Graue Ausweglosigkeit in England

Britischer Journalist gibt der Volksmeinung Raum: „Die Kriegsursachen liegen im britischen System“ — Aufgabe jeder Hoffnung auf eine neue Welt

sch. Berlin, 21. Jänner. (Eigenbericht.) „Dahin sind für immer die großen Hoffnungen auf eine neue Welt“, so klagt der britische Journalist Hannen Swaffer in der Londoner Zeitung „People“. Gerade in diesen Tagen, in denen die Wahrheit gegenüber dem verlogenen Geschwätz der Anglo-Amerikaner über eine kommende friedliche und glückliche Welt in den brutalen Feststellungen des Kremls offenbar wird, muß der Pessimismus Anzeichen für die Stimmung in der britischen Öffentlichkeit empfunden werden.

Wie der Schreiber des erwähnten Artikels selbst zugibt, entspricht seine Meinungsäußerung nur den Ansichten der breiten Massen des britischen Volkes, die seit geraumer Zeit eingesehen haben, daß die Kriegsursachen tief in dem englischen System wurzeln.

Eine graue Ausweglosigkeit lagert sich wie eine Aschen- und Staubschicht über dem britischen Denken ab. Die maßlosen Zerstörungen, die durch die Bombardierungen auf dem Kontinent verschuldet wurden, sind eine uneingestandene, aber dennoch gewichtige Last in der Vorstellungswelt der britischen Arbeiter und der britischen Mittelschicht, die nach und nach erkennen muß, daß die Entschuldigungen der Verantwortlichen für den Bombenterror, es würden nur militärische Ziele getroffen, nicht im geringsten zu frommem Selbstbetrug ausreichen. Hannen Swaffer rückt die Wirklichkeit in das rechte Licht, wenn er betont, überall in Süditalien stöbe man auf zerstörte historische Kirchen, Bauten und Denkmäler, Ortschaften und Landstriche, die noch vor wenigen Monaten eine einzigartige Schönheit verkörperten, seien inzwischen in Schutthaufen verwandelt worden. Ähnlich sehe es mit deutschen Städten aus.

Zu spät für eine Umkehr, aber früh genug, um als Schuldbeweis gelten zu können, kommt diese Stimme der Wahrheit. Es wäre allerdings völlig verfehlt, wenn man daraus den Schluss ziehen wollte, es könne in England die Einsicht von der Sinnlosigkeit des Terrorkrieges und des Krieges gegen die gesunde Ordnung des Kontinents überhaupt Platz greifen. Im Volk ist sie vielleicht schon immer vorhanden gewesen, aber

die Verantwortlichen werden nur kapitulieren, wenn sie dazu mit Gewalt gezwungen werden.

Bombermarschall in fataler Lage

hw. Stockholm, 21. Jänner. (Eigenbericht.) Die eigenartige Tatsache, daß bei den zahlreichen Neuernennungen für die englisch-amerikanischen höheren Kommandostellen noch immer nicht das geringste über den englischen Bombermarschall Harris gesagt worden ist, wird jetzt erstmals in der englischen Presse zur Sprache gebracht.

Sir Artur Harris, der die schrecklichsten Verbrechen des Jahrhunderts auf sich geladen hat in dem Wahn, dadurch den Ruhm der englischen Kriegsentscheidung an seinen Namen heften zu können, sieht sich einer fatalen Lage gegenüber: in Ermangelung des erhofften durchschlagenden Erfolges, den ihm die deutsche Abwehr und das deutsche Volk entwunden hat, muß er mit der schärfsten Verurteilung durch die Nachwelt rechnen. Aber selbst die Gegenwart verrät die Neigung, ihm die Haupschuld an den entsetzlichen Kulturschäden und Massenmorden gegen die Zivilbevölkerung aufzubürden — ganz zu schweigen von dem Damoklesschwert, das über England hängt und die Flüche aus der englischen Bevölkerung eines Tages gegen Harris zu lenken droht — aber ihn nicht mit den begehrten Ehren zu versehen. Wahrscheinlich ist man der Ansicht, es könnte bedenklich sein, einen durch seinen hemmungslosen Sadismus derart exponierten Mann vor neuen Aufgaben zu stellen, die er ebenfalls kompromittieren könnte.

Fortschrei'ende Gehirnerweichung in London

England will im „Falle des Sieges“ einen Zensor für die deutsche Presse ernennen

Stockholm, 21. Jänner. Wie es in den Hirnen der Engländer aussieht, die sich den Kopf zermartern mit Plänen zur Vernichtung und Unterdrückung Deutschlands im Falle eines alliierten Sieges, das beweist eine Meldung des Londoner Korrespondenten von „Afton Tidningen“. Hie nach ist in Aussicht genommen, den derzeitigen Chefzensor des englischen Informationsbüros, Konteradmiral Thomson, zum Chef der „für die deutsche Presse bestimmten Zensur“ zu ernennen. Angeblich hat Thomson große Erfahrungen auf dem Gebiete der Preszensur. Solche Pläne sind untrügliche Anzeichen fortschreitender Gehirnerweichung in Londoner Regierungskreisen. Man sollte eigentlich meinen, daß Churchill und seine Clique zurzeit andere Sorgen haben. Aber seine jüdischen Pressegangster können sich offenbar nicht genug daran tun, immer wieder neue Vorschläge zu machen, wie sie Deutschland, wenn England den Krieg gewinnen würde, knebeln, knechten und entrichten wollen.

Diese jüdischen Pläneschmieder finden aber offenbar mit ihren Vorschlägen in den amtlichen Londoner Kreisen Beifall. Daß die Anglo-Amerikaner die Ernennung der Generale für die geplante Invasion mit dem üblichen Reklamegeschrei begleiten und bereits Vorschüllerbeeren darauf nehmen, überrascht uns nicht. Es wundert uns auch nicht mehr, daß sie immer neue

Haßpläne ausbrüten, obwohl die Distanz zwischen Theorie und Praxis immer größer wird. Aber daß sie bereits ihren Zensor bereithalten für die deutsche Presse, das ist denn doch ein bedenkliches Zeichen für die Geistesverfassung der englischen Bluffstrategen.

Im übrigen entbehrt diese Meldung nicht einer gewissen Ironie. England, bekanntlich die „freie Demokratie“ auf diesem Erdball, England, das die „Freiheit des Wortes und der Schrift“ proklamiert, hält sich einen Zensor, der mit einem ganzen Staat von Beamten die englische Presse überwacht. Im nationalsozialistischen Deutschland, in dem es nach englischer Version angeblich keine Pressefreiheit gibt, kennen wir eine solche Einrichtung nicht: der deutsche Journalismus, der im Gegensatz zum englischen nicht durch kapitalistische Interessen gebunden und gehemmt ist, arbeitet aus innerster Überzeugung. Seine Aufgabe ist in wenigen Worten umrisse: Dienst für Volk und Reich. Wenn England und die Vereinigten Staaten ihre Presse unter Zensur stellen zu müssen glauben, so geschieht das aus dem Gefühl der Unsicherheit und dem Bewußtsein, daß sie Schutzmaßnahmen ergreifen müssen, um nicht ihre „Demokratie“ in Gefahr geraten zu lassen.

4500 Tote beim Erdbeben in St. Juan

Buenos Aires, 21. Jänner. Der argentinische Staatspräsident Ramirez verfügte nach eingehender Besichtigung die Räumung San Juans und erklärte die Stadt zur Militärzone. 50.000 Überlebende werden in nahegelegene Orte gebracht. Insgesamt wurden bisher 1500 Leichen geborgen. Nach den Schätzungen befinden sich jedoch noch mindestens 3000 unter den Trümmern. Die Behörden werden daher möglicherweise die ganze Stadt verbrennen zur Vermeidung von Seuchen. Die Lage der Überlebenden ist äußerst schwierig, da neue Erdstöße eine allgemeine Beunruhigung hervorgerufen haben und der inzwischen eingesetzte tropische Regen das Verweilen in der improvisierten Zeltstadt fast unmöglich macht.

Eisenhower war nur eine Verlegenheitslösung

Der Streit um den USA-Oberkommandierenden Marshall — Roosevelt kam zu spät

ws. Lissabon, 21. Jänner. (Eigenbericht.) Die britisch-amerikanischen Auseinandersetzungen um die Ernennung des Oberkommandierenden für die alliierten Streitkräfte in England werden jetzt von der amerikanischen Presse mit überraschender Offenheit eingestanden. So stellt die New Yorker Zeitschrift „News Week“ in ihrer Jänner-Nummer fest, die Wahl General Eisenhowers, der jetzt seinen neuen Posten übernommen hat, sei tatsächlich nur eine Verlegenheitslösung, weil die Briten gegen die Ernennung General Marshalls starke Einwendungen erhoben hatten. Die rangmäßige Stellung General Marshalls als Oberbefehlshaber der USA-Armee hätte es notwendig gemacht, daß er gleichzeitig mit dem Oberbefehl der alliierten Truppen in England auch die Kommandowelt über das Mittelmeer hätte. Dagegen wurde, wie „News Week“ enthüllt, von britischer Seite energisch Sturm gelöst, da sonst die genannten britischen Streitkräfte unter USA-Befehl gestellt werden würden. Angesichts dieses Widerstandes einigte man sich auf Eisenhower. Unangenehm besonders für Roosevelt, der mit Hopkins bestrebt ist, die militärische Leitung immer mehr an sich zu bringen und deshalb alles darangesetzt hatte, Marshall aus Washington zu entfernen. Er ist recht besorgt über das Prestige, das dieser General im Kongress und Senat ebenso wie in der USA-Öffentlichkeit genießt.

Steigerung der japanischen Produktion

Tokio, 21. Jänner. In einer Botschaft des Ministerpräsidenten und gleichzeitigen Rüstungsministers Tojo, die der stellvertretende Rüstungsminister Noburaku Kishi in seinem Namen verlas, spricht dieser seine Glückwünsche zur Bildung eines Luftwaffen-Industrieverbandes anlässlich der am Sonntag abgehaltenen Eröffnungsitzung der neuen Organisation aus und verspricht die volle Unterstützung durch die Regierung.

In der Botschaft Tojos heißt es: „Man kann es nur von ganzem Herzen begrüßen, daß der Luftwaffen-Industrieverband, der die Militär-, Marine- und Zivilbehörden für die Luftfahrt und den Flugzeugbau vereinigt, gebildet worden ist, um mit der Regierung, der Armee und der Marine zwecks Förderung des technischen Fortschritts und der Produktion an Luftwaffenmaterial sowie der dazugehörigen Ausrüstung zusammenzuarbeiten. Ich hoffe, die neue Organisation wird sofort mit ihrer Tätigkeit einsatzfreudig beginnen, um zu der Flugzeugproduktion beizutreten, die sich das Rüstungsministerium zum Ziel gesetzt hat. Das Imperium steht jetzt vor einer entscheidenden Lage, in der unsere Luftmacht den stärksten Bewährungsprobe unterzogen werden muß. Nichts ist in diesem Augenblick wichtiger, als eine raschere Herstellung von mehr Flugzeugen.“

Monte Cassino vorsätzlich beschossen

Berlin, 21. Jänner. Im Verlauf der Kampfhandlungen an der süditalienischen Front nahm die englisch-amerikanische Artillerie am 15. Jänner das weltberühmte Kloster Monte Cassino unter gezieltes Feuer. Die hierbei entstandenen Schäden waren erheblich.

Das Kloster Monte Cassino ist die Urstätte des Benediktinerordens. Mit seiner prunkvoll ausgestatteten Basilika, die in der Welt nicht ihresgleichen hat, gehört dieses Kloster zu den berühmtesten katholischen Wallfahrtsorten. Die kostbare Bibliothek und andere unersetzliche Kunstschatze wurden, wie seinerzeit berichtet, durch deutsche Soldaten rechtzeitig in Sicherheit gebracht und in Rom dem Heiligen Stuhl übergeben. Das Kloster Monte Cassino wurde übrigens deutsch als kirchliche Weihstätte geachtet und ist daher weder mit Truppen belegt noch als militärischer Stützpunkt oder als Beobachtungsstelle benutzt worden. Ein militärischer Grund für die barbarische Beschließung dieser einzigartigen Kulturstätte durch die Anglo-Amerikaner war also nicht gegeben. Die ganze zivilisierte Welt vernimmt mit Empörung die Kunde von diesem neuen Beweis barbarischer Zerstörungswut.

Keine höheren Rationen in England

Stockholm, 21. Jänner. Der Londoner „News Chronicle“ verlangt die Aufbesserung der Lebensmittelrationen und verweist darauf, das deutsche Volk habe, obwohl es von den Weltmeeren abgeschnitten sei, zu Weihnachten neue Sonderzuteilungen erhalten, das englische Volk aber nicht. Tief enttäuscht sei man, daß aus dem Mittelmeer bisher noch fast keinerlei größere Lieferungen an vitaminreichen Früchten erfolgt seien. Von Regierungskreisen wird demgegenüber darauf verwiesen, daß von einer Besserung der Rationen keine Rede sein könne, da kein Schiffsraum für eine Steigerung der Lebensmittelimporte vorhanden sei.

Halifax hält sich die Juden warm

Genf, 21. Jänner. Churchills Botschafter in Washington, Lord Halifax, hat den Juden von neuem versichert, daß sie auf Englands Hilfe rechnen können. Als ihm der amerikanisch-jüdische Ausschuß wieder einmal ein Gesuch überreichte, in dem gefordert wird, daß Großbritannien das Weißbuch über Palästina aus dem Jahre 1939 abschaffen und den Juden das ungeschmälerte Verfügungsrrecht über Palästina geben solle, erwiderte Halifax, die historische Freundschaft Großbritanniens für das jüdische Volk bleibe weiterhin eine Tatsache, und England werde alles daran setzen, um den Juden zugefügte Unrecht wieder gutzumachen. Wenn Halifax einmal ein wahres Wort gesprochen hat, dann hier. Die Freundschaft zwischen England und den Juden ist wahrhaftig historisch. Immer haben die Engländer diese Freundschaft gepflegt, und immer haben die Juden an England den besten Fürsprecher und Freund gehabt. Kein Wunder, denn die englische Politik ist immer die jüdische Politik gewesen, weil die Juden von jeher den Kurs der englischen Politik bestimmt haben. Daran hat sich bis heute nichts geändert, und deshalb besteht kein Zweifel, daß England sich alle Mühe geben wird, um die jüdischen Forderungen zu erfüllen.

Feierlied der Arbeit

Gott, segne die Arbeit und unser Beginnen!
Gott, segne den Führer und diese Zeit!
Steh uns zur Seite, Land zu gewinnen,
Deutschland zu dienen mit all unsren Sinnen,
mach uns zu jeder Stunde bereit!

Gott segne die Arbeit und all unser Ringen!
Gott, segne die Spaten mit blankem Schein
Werk unsrer Hände, laß es gelingen,
denn jeder Spatenstich, den wir vollbringen,
soll ein Gebet für Deutschland sein!

1. Feierlied, das — slavospev
2. segnen — blagosloviti
3. Beginnen, das — početje, delo
4. Zur Seite stehen — ob strani stati
5. ringen — horiti se

Tako se je končala Jugoslavija

Spisal Danilo Gregorić Copyright 1943 by Wilhelm Goldmann Verlag in Leipzig 33

Menil je s tem načelnika svoje stranke, jugoslovenskega poslanika v Moskvi, dr. Milana Gavrilovića, ki si je bil kot mož ljudske fronte in velik demokrat z močnim naklonom na levo že stekel sloves.

»Gavrilović pomeni vojno«, je nekdo ugovarjal.

Slišali so se glasovi, naj se predvsem posvetujejo o tem, ali hočejo imeti vojno ali mir, kakšna politika naj se izvaja. Med tem je bil vstopil tudi Petar Živković v posvetovalnico. Peklali so ga, ker se Banjanin ni smatral upravičenega, da bi se izjavil o delu svoje stranke v Simovićevi vladbi brez predhodnega pristanka načelnika stranke Živkovića.

Simović je prekinil zmešljavo glasov, ki je postala gledje vprašanja o vojni ali miru živahnemu, skoraj burna. S kratkimi besedami je izjavil Živkoviću, kar je že bil prej sporočil drugim, in pokazal prištecu čez mizo kraljev manifest. Živković je vprašal nekam porogljivo:

»In to je podpisal kralj?«

»Anti dat.«

»Kralj lastnoročno?«

Simović na to ponovno vprašanje ni dal nobenega odgovora. Obrnil se je zopet k drugim in jih pozval, naj nadaljujejo razpravo o vojni ali miru. Nekdo je začel na dolgo utemeljevati, da država potrebuje miru. Naenkrat je poskočil Tupanjanin in z obema rokama udaril po mizi.

»Kaj pričovedujete tukaj o miru! To je nemnost. Nobenega miru. Danes smo napravili narodno revoluciono in jutri pride nacionalna vojna!«

Mnogim navzočim se je zdelo preveč tveganje, izjaviti se takoj za vojno. Bili so za to, da bi se na video izjavili za politiko miru in potem dopustili, da bi se dogoditi približili, med tem pa se popolnoma oborožili in pravili.

Simović je dal posnetek razprave:

»Torej mi smo za mir, če je tak mogoče.«

Vedel je v tem hipu, ko je govoril, prav natančno, da je zavestno povedal neresnic. Misli je: mir, če bosta Nemčija in Os trpele, kar se je ravnikar zgodilo, če bosta dopustile, da bo Jugoslavija postala sedaj angleško oprične proti Nemčiji, da se bodo pustili britanske čete in letalci v državo in da se bodo jadranska pristanšča dala na razpolago britanskim podmornicam in vojnim ladjam kot oporišče.

Ce bi Nemčija vse to dopustila in če ne bi reagirala na prevratno dejstvo, ki se je bilo ravnikar izvršilo, potem — potem bi se pač mogel ohraniti mir. In sicer tako dolgo, dokler se Anglija ne bi odločila drugače.

Nekdo je rekel:

»Ce hočemo v resnici dokazati, da smo voljni hodiči po poti miru še naprej, vzemimo Cincar-Markovića za zumanjega ministra.«

Tupanjanin je postal ves rdeč v obrazu in zakaličil čez mizo:

»Potem poklicite še kar tudi princa in Cvetkovića nazaj, pa bomo imeli vso družbo pakta skupaj. Dogovorjen je, da postane Gavrilović zumanji minister. Na to se vendar natančno spomnite, gospod general? Dogovor se ne more kar tako preveriti.«

Od spodnjega dela mize se je slišal glasen zahab. Nebrzdanemu Tupanjaninu je bilo učelo. Agrarci so bili torej od vsega začetka pri zaročki in so imeli s Simovićem že dalekosezne dogovore. Ostali, od katerih nekateri do trenutka, v katerem so prišli ponje v postelje in jih spravili h generalnemu štabu, sploh niso vedeli, kaj se dogaja, so sedaj opazili, da je bil političen del zaročki predvsem ustavnovljen med Simovićem in agrarci.

Nato je govoril Trifunović z svojim votlim glasom:

»Z Gavrilovičem ne bo šlo. Predolgo traja, preden pride iz Moskve sem.«

»Potem pa vzemimo Ninčića, se je oglasil profesor Jovanović.«

Razpravljalji so zopet o tem. Slišali so se ugovori, da je Ninčić prestari, da sploh ne more več slediti dogodkom, da je bil pred dnevoma operiran zaradi žolene bolezni in da je gluhi kot zemlja. Toda naposled so se vendar zedinili. In tako so poslali po Ninčića. Prisel je kmalu, ves prestrašen, z malimi, tresčimi se koraki, glava se mu je nervozno trešla bolj kakor običajno, teža velikega debelega zakrivenjega nosu je kakor da bi pritisnila glavo naprej. Morali so mu kričati v ušesa, kar so hoteli od njega. In on je pristal, da prevzame odgovorno mesto, dasi je bil tako slaboten, da se je komaj držal na nogah.

Sedaj so začeli razpravljati o razdelitvi posameznih resorov.

Med tem se je zdani. Iz mesta so prisila poročila o poseganju demonstrantov v tuje pravice, o komunističnih govorilnih zborih. Nekdo je rekel Budislavljeviču, naj z vso ener-

gijo dela, da zadruži takoj nemire. On pa je s svojim stalnim smehljajem in v svojem ljubeznivem uslužnem načinu rekel samo:

»Saj vendar ne morem postopati zoper ljudi, ki so za nas in za kralja.«

Končno so se ločili. Simović je ostal sam. Bil je zadovoljen. Delo mu je uspelo. Častniki so bili storili, kar je bilo od njih zahtevano, ravno tako politiki, ki so bili v zaroči, in tisti, ki so bili pozneje obveščeni, so se bili pridružili, kakor je to tudi pričakoval Simović. Vse je bilo v redu.

Bil je bajan trik, ta stvar z mladim kraljem. Napravili so državni udar in porinili naprej mladega neodgovornega človeka. S tem so opororili množice na kraljevo polnoletnost, polastili se takoj armade, in če se je potem monarhistično navdušenje zopet poleglo in so prišli zopet trezni na vrh, takrat so pač imeli že oblast trdno v roki. Narod ni hotel nobene vojne in je bil v srcu zelo zadovoljen, da so s pristopom k paktu zagotovili mir. Simović je vedel to prav natančno. Toda pozornost naroda so odvračali od dogodka, če so porinili v ospredje kralja, in po poročilih, ki so došla v prvih jutranjih urah, se je videlo, da je imel ta trik v resnici popoln uspeh.

Simović je preudarjal. Kako malo je bilo prav za prav treba za to, da se kdo polasti oblasti: nekaj častnikov, nekaj častilkomnih politikov, nekaj pravih mednarodnih žičarjev. V pravem trenutku spustiti nižje ljudstvo, veliko denarja in dober reklamni trik.

Zvez me z angleškim poslaništvo!

V isti sobi, v kateri je pred nekaj meseci Simović z zagrinjenim gnevom prejel svojo odstavitev, je stal sedaj zopet pri oknu. Zopet je gledal na nasproti ležeče predsedništvo. Sedaj se bo vseli tudi tam. Ne bo več nobene duplicitete med vladom in vojsko, oboje je hotel imeti trdno v rokah.

Rešiti je bilo treba le še eno: teh nekaj ljudi, ki so bili zbrali v gradu Dedinju okrog mladega kralja in ki so doslej zaradi zvestega bataljona grde znali prepričati, da bi zarotniki prišli v stil z mladim kraljem. Ko bo zveder princ Pavel prispel iz Zagreba, takrat bo se poslal ponje, po te ljudi iz Dedinja. Sicer pa, če zarotniki ne morejo priti h kralju, tudi kraj ne more ven iz Dedinja in nepraviti kakšne nerodnosti alli celo izjaviti, da ni podpisal niti proklamacije niti poveril Simovića s sestavo vlade.

Simović je dvignil slušalo.

»Zvez me z angleškim poslaništvo!«

Moral je poročati.

IV.

Trinajsto poglavje.

Kraljevega namestnika odstavijo.

Dan je bil zelo naporen, in princ si je olajšano oddahlil ter se nasiolil nazaj v velikem neslanjanju ob oknu svojega salonskega voza. Pri slovesu so bili običajni obrazy, Cvetković, še bolj rumen ko navadno; Cincar-Marković je kazal svoj stalni smehljaj, in ob pred dnevom neslanjanju na novo imenovana gospoda tudi nista prinesla nobene spremembe v vso atmosfero, vso silko, ki je predstavljala vladu.

Sedaj se je končno hotel tudi Pavel odpociti od naporov zadnjih dni. Hrepeneče je že misli na svoj negovan park na Brdu, z visokimi starimi drevesi in širinimi tratami, z lepimi starimi kamini v dvoranah. Tu je clovek končno enkrat lahko pozabil na nervozno dejanje in nehanje v Belgradu.

Je li pač bilo pravilno, da niso bili Simović zaprli Antić je bil za to. Po tajni službi dvora je bil sprejet sporodilo o telefonskih pogovorih, ki jih je imel Simović z raznimi politiki na dan podpisa paktu in tudi še danes. Antić je zatrjeval togo in trdno, da je treba generala, ki v takih časih sporoča politikom

iz lastnega nagiba in povrh se javno po telefonu, da je v vojski takoj razpoloženje proti paktu, brezpojno takoj pozvati na odgovor. Toda dobr starl Pešić je nasprotoval temu. On je pač vedno misil na posledice. In končno so se bili zedinili, da bodo Simovića še nekaj dni pustili pri miru ter ga nato končnoveljavno upokojili in internirali.

Prav za prav čudno, da je bil Simović govoril z ravno istimi ljudimi, ki so se pred podpisom paktu — v dnevih ko so se razburjeno razpravljalji o tem ali naj bo za ali proti — izročili princu veliko spomeničko opozicijo. In prav za prav so bili vendar to tudi tisti ljudje, ki jih je še v decembri imel Simović na svoji listi, katero je bil takrat predlagal princu. Ali se je ta mož pač v resnici pečal s politiko in političarji se bolj, kot se je zdelo?

Sploh pa bi se moralno končno enkrat prepričati, da vojska in nekaj častilkomnih generalov stalno prehaja na področje politike. To je bilo vendar že osmovo zlo izza 1903. leta, izza stvari z »Črno roko«, in po tem je bil Aleksander storil pogreško, da je zopet potegnil generala v politiko: Petra Živkovića, in »Črno roko« je še vedno strašila okrog. Tu je vendar že nekaj časa sedel polkovnik Božin Simović v Moskvi. Ta je je bil tako pravil tip zarotnika, kova mož iz 1903. leta. Brezobziren možkar in predvsem fanatičen prijatelj Rusov. Kaj pač ta sedaj počenja v Moskvi?

Počasi je vlak driral skozi nek razsvetljen kolodvor. Princ je bil truden in se hotel učeti. Toda misel na Simovića in Moskvo se mu je bila trdno vdrla v možgane. Moskva je bila zanj — izza katastrofe v 1917. letu, pri kateri je toliko njegovih sorodnikov zgubilo vse svoje imetje in življenje — vedno nekaj gusnega in nekaj, kar ga je navdajalo s strahom, če je misil na to. Neprjetna stvar, zopetna obnova odnosov s Sovjeti. Bila je prav za prav odvisna in ja prinesla samo škodo. Princ je misil na mnoga poročila, ki so mu bila v zadnjih dneh predložena o delovanju mnogočasnega sovjetskega poslaništva. Saj se je bila vendar okrog tega vtiknega Rusa s prekanjenim obrazom, tega Plotnikofa, ustvarilo neke vrste središčne propagande. In potem še Samohin, polkovnik z obrazom narednika, ki se je delal vojaškega atesa in v resnici bil član GPU

z nalogom, da napravi razpoloženje pri generalstvu. In brezstevilna množica letakov, malih brošur, ki so tu frirali okrog po državi in se vedno znova pojavili v ogromnih količinah, če so že misili, da so vse polovili gotovo vse te izdalecata dva gospoda ali dala vsaj pobudo zanje. Kaj je stale tu o slovenski solidarnosti in Slovanom sovražni Nemčiji ter o veliki Rusiji, mamici Rusiji, ki se hoče in bo postavila vmes, če bi enkrat bilo tako daleč! In vedno znova refren: vojaški pakt s Sovjetsko Rusijo je edina rešitev za Jugoslavijo! Vlada in princ pa preprečujejo to iz svojih sebičnih nagibov — plačana po Nemčiji.

Cudno, da jih je vedno toliko nasedlo na ta gesla. Kaj je vendar imela Rusija iz leta 1941. skupnega s Rusijo iz 1914. leta! Da, takrat ko je Avstrija dala ultimatum, takrat je bil car. In ta car je bil Sloven in se je bil tudi takoj z vso veliko avtoriteto pravoslavnega slovanskega vladarja zastavil za malo Srbijo. Toda zdaj so tam sedeli sodrugi z neprjetnimi manirami, ki so izhajali iz kakšnih malih aziatskih vasi ob Kavkazu ali iz gheta. Kaj pač niso imeli nič skupnega z velikim ruskim srcem.

Dasi je bil utrujen, princ dolgo ni mogel zaspati. Premišljeval je o nenavaden soglasju med vedenjem Simovića, starega srbskega demokratskega politika, angleškega poslaništva, polkovnika Donovana in sovjetskih Rusov. Vsi so trobili v isti rog, in on se je bal, da vlada morda le ne bo dovolj energična, da bi nastopila proti temu divjem klobčiku ščuvanja in priščepavanja, pritiska in podkupovanja, propagande in neumnosti. Moral bo pač se takoj jutri rano govoriti z drom. Maček, da preudarita kakšno izpremembo v državnem vodstvu.

Polagoma, počasi ga je uspavalo enakomerno držanje koles.

Na kolodvoru v Zagrebu so stali običajni uradniki: eni v uniformi in prav strumno, sklepki k princetuemu salonskemu vozlu, drugi v civilu z znanim dežnikom in poučljivo brezbržnimi obrazi. Princ je poslal Mačku daljše obvestilo, pozivajoč ga, naj se usede v voz in se pelje do prihodnje postaje za brzovlak v Brežicah. Potem naj vstopi v dvorni vlak in se za en dan odpelje s princem skupaj na Brdo. Saj je treba razgovoriti še o maršu. In Maček je bil edina hladna in umernjena in pred vsem poštena oseba, na katerega se clovek lahko zanašal.

Princ je dvignil nekoliko zastoč in pogledal ven na peron. Tu je ravno prišel z važnim obrazom in dolgimi koraki generalni polkovnik Nedeljković vzdolž perona. Kaj je hotel od njega ta mož, ki so mu potne srage stopile na celo?

»Kraljevska Visokost, nalog imam od kralja, da Vas naprosim, da takoj zopet potujete nazaj v Belgrad, je rekel general nekam preveč glasno, nervozno pomežkujoč z očmi. Princ ga je gledal brez razumevanja. Kaj je hotel od njega ta mož, ki so mu potne srage stopile na celo?«

»Po češčem nalogu naj potujem nazaj in zakaj?« je vprašal princ zategnjeno, kakor da ni bil razumel, kar mu je bil Nedeljković ravno sporočil.

»Vojni minister Ilić mi je v imenu kralja sporočil, naj vas naprosim, da potujete takoj nazaj v Belgrad. Kralj se je proglašil za polnoletnega in prevzel oblast.«

Princ se je nasiolil nazaj. Zatisnil je oči in naložil preudaril nedoumljivo stvar, ki mu je bil ravnikar sporočil ta komisni malenkostež v generalski uniformi. Mali Peter, da bi se bil proglašil za polnoletnega? To je pač neumna sala? Mladič je predobro vzgojen, da bi si privoščil kaj takega nasproti svojemu stricu. In general Ilić, da je vojni minister? To se pravi, da tiči za vsem tem Simović.

(Dalje prihodnjih)

Papa Wrangel auf Freierfüße / Salzarme Heiratsanträge Das Liebesgeständnis auf dem Apfel

Nicht von allen großen Männern ist uns überliebt, mit welchen Worten und auf welche Weise sie um die Hand ihrer Auserwählten anhielten. Aber wir haben doch eine ganze Reihe von Heiratsanträgen aufbewahrt, die sich durch ihre Eigenart auszeichnen. Wohl einer der kuriosesten Heiratsanträge führte »Papa Wrangel« ins Ehejoch. Er wäre freilich um so weiter vorausgekommen, wenn der große General stand bekanntlich mit der Grammatik etwas auf Kriegsfuß. Als Leutnant in einem ostpreußischen Dragoner-Regiment verliebte sich Wrangel in die hübsche Tochter seines Schwadronschiefs von Below. Eines Tages rätselte er all seinen Mut zusammen und wandte sich an seinen Chef mit der Frage: »Darf ich Ihnen meinen Schwiegervater nennen?« Von Below erwiderte erstaunt: »Haben Sie sich denn verlobt, Leutnant Wrangel?« Der Leutnant auf Freierfüße bemerkte, daß er wieder mal einen grammatischen Fehler begangen haben mußte. Also änderte er seine Frage: »Wollen Sie mir Ihren Schwiegervater nennen?« Von Below war daraufhin noch erstaunter als zuvor und sagte: »Sie wissen doch, Wrangel, daß ich keinen Schwiegervater habe, denn meine einzige Tochter ist ja noch unverheiratet.« Wrangel war über diese Kette von Mißverständnissen der Verzweiflung nahe, aber auch hier verließ ihn seine Geistesgegenwart nicht. »Eben weil sie noch unverheiratet ist, möchte ich sie gerne heiraten«, rief er, und nun verstand der Schwadronschiefer erst was meinte und gab seinen Segen zu der Verbindung.

Mozart hingegen war gar kein Draufgänger. Ihm

Vesti iz Ljubljane in okolice

Cankarjeva brigada, ki je v dneh pred božičem divjala po Krki in okoliških vasih, požgala župnišče na Krki, izropala Vrtačo, del Rebra in ves Hrib, na sveti večer požgala župnišče v Žužemberku, ropala po Mackovcu in Sadinji vasi, je po pripovedovanju ljudi, ki so iz te rdeče brigade uslili, dobila smrtni udarec. Nemci so jo pri Strugah obkolili in skorodocela uničili. Ubežniki pripovedujejo, da je bilo v Cankarjevi brigadi mnogo Primorcev in celo Italijanov. En bataljon te brigade pa se klati zdaj okrog Trške gore.

Komunistični kolhozi v Beli Krajini. Četrtekov »Slovenec« poroča pod tem naslovom: Komunisti so za božič ustanovili na več krajev v Beli Krajini kolhoze. V Črnomlju so prav okoli praznikov prepovedali ljudem kuhati in jesti doma. Pobrali so vsa živila, shrambe vse izpraznili in ukazali, da se morajo za odslej ukiniti vse zasebne kuhinje. Črnomljeni so bili prisiljeni, boljši meščani in preprostjeti ljudje, na hrano k skupnemu kotlu. Tako so imeli tisti, ki so se prej navduševali za komunistični raj, priložnost spoznati njegove prednosti. Videli so prav nazorno, kakšno enakost prinaša komunizem. Saj iz skupnega kotla niso dobivali take hrane, kot jo ima o praznikih najboljši meščan, ampak še slabšo, kot jo ima najpreprostejši človek. Podobne ustanove kot v Črnomlju so uvedli komunisti tudi v Gradaeu in na Suhorju.

Rödinska kronika iz Gorenjske

Kreis Stein

Stein. Rojstva v mesecu decembru 1943: Eduard Golob, Münkendorf; Cäcilia Sore, Peterau; Maria Mertschun, Oberfeld; Stefanija Bernot, Rabensberg; Wladimir Maria Pischnoch, Schutt; Wladimir Johann Homowitz, Münkendorf; Johann Butalitsch, Theinitz; Anton Kunel, Steinbüchel; Stefania Golob, Neul; Johann Dworschak, Duplitz; Emilia Mejatsch, Graben; Karoline Kotnik, Schmarza. — Umrl so: Franz Derschanitsch, Goditsch; Franz Iskra, Goditsch; Eugen Lesewitzky, Schutt; Friedrich Drnowschek, Münkendorf; Katharina Koschel, Podgier, Viktoria Sowinschek, U. Palowsch; Maria Repanschek, Poreber.

Kreis Radmannsdorf

Radmannsdorf. (Nezgode.) V Lees pri Radmannsdorfu je povozil te dni nek tovorni avto do smrti desetletnega Johanna Tonejza. — Pri sankanju na bregu ob Savi si je zlomil nogo sin krojaškega mojstra Josefa Pegatschnika osemletni Rudolf.

Diplom. Optiker C. KRONFUSS
Klagenfurt, Bahnhofstraße 15

Bis auf weiteres jeden Vormittag geschlossen.

Mäcth & Rass

Kohle-, Koks- und Baumaterialiengroßhandel
Krainburg - Büro: Adolf-Hitler-Platz 15, Tel. 193
Lager: Savevorstadt und Veldeserstr. 12

**KAUFHAUS
HERBST
KLAGENFURT**
HILFT
PUNKTE SPAREN
durch Reparatur von Strümpfen
und Trikotwäsche

Blagajne,
verne pred
ognjem in vlo-
mom. Omare
za spise in
knjige.

HANS WERNIG,
Klagenfurt, Heydrichstraße 32

Zahvaljujem se tem potom vašem, ki so
g. PAULA GROSNIKA

spremili in darovali cvetja na grob. Posebno
zahvaljujem lovskim tovaršem za častno
spremstvo.

Vsem še enkrat stotera hvala.
Žaljujoči brat v imenu vseh.

**KMETIJSKA
ZADRUGA**
Krainburg, Laak
Wir bei Domschale, Stein

**SCHUHFABRIKS- UND
VERTRIEBSGESELLSCHAFT m.b.H.**

EIGENE VERKAUFSTELLEN IN: NEUMARKTL, ASSLING,
RADMANNSDORF, VELDES, CILLI, MARBURG

**Kärntnerische
Landeshypothekenanstalt**
Das Geldinstitut des Reichsgaues

Klagenfurt
Domgasse 3
Fernnr. 2416, 2417

Gewährung von Darlehen gegen grundbürgerliche Sicherstellung für Neubauten, Althausbesitz und Landwirtschaften - Gewährung von Gemeinde-Darlehen und reichsverbürgten Darlehen. Entgegennahme von Spareinlagen und Kontokorrenteinlagen, Verkauf von Pfandbriefen und Kommunalschulscheinen. - Haftung des Reichsgaues Kärnten.

SEME DIZZ

Vojno poklicno tekmovanje se začne

Gorenjska delovna mladina pokaže svoje znanje - Skozi sposobnost k vodstvu!

Med 20. januarjem in do srede februarja nastopi gorenjska delovna mladina v poklicnem tekmovanju. Mladenci in dekleta, ki so se prijavili k tekmovanju, prejmejo od Kreiswaltunge DAF vpoklic, na katerem je označen točen čas, kraj in nadaljnja navodila za tekmovanje.

Poleg vzornih državnih in gospodarskih ustanov za poklicno vzgojo odpira predvsem Deutsche Arbeitsfront s svojim obsežnim poklicnovzgojnim delom in učilnicami, tečaji, podjetji za vajo, z obratnimi in nadobratnimi podjetji za delovno usposabljanje, s tabori za prebire in sistematično pospeševanje mladostnih nadarjenjev najboljše možnosti za napredovanje v poklicu. Državno poklicno tekmovanje, ki je v letih miru bilo sredstvo za prebire najboljših moči iz vrst mladine, najvam da tudi sedaj priliko, da ostanete zvesti svojemu geslu: »Strog red in delo na delovnem mestu.«

Vojno poklicno tekmovanje kljče vso delovno mladino, mladeniče in dekleta, vajence, učence, neučene in pomožne delavce in nudi vsakemu priliko priti na svojem delovnem mestu s svojim delom na vodilni položaj. Vojno poklicno tekmovanje naše mladine daje vsemu mladeniču in dekletu, brez ozira na posebo, možnost, da razvije vse svoje sposobnosti. Je pa tudi preskusni kamen vašega dela, na katerem boste spoznali, kaj morate na sebi izpopolnjevati, da boste postali tako najboljši strokovni delavci. Deutsche Arbeitsfront pravila v najožji povezanosti s Hitlerjugend in strokovnim gospodarstvom to veliko tekmovanje vaše volje do dela.

S svojim delom, gorenjski mladeniči in dekleta dokaže, da ste pripravljeni izpolniti vse, kar pričakuje od svoje mladine nemški narod, posebno pa Führer.

Iz vseh krajev sveta

Nekega 65 letnega prebivalca iz vasi Piešťany v bližini Olomouca so se zaradi njegove nasilnosti splošno ball in je bil radi tega došlej že 77 krat kaznovan. Najmanjši povod je zadostoval, pa je že napadel svoje bližnje na brutalen način. Njegova žena je mnogokrat trpela radi njegove pretepaške žilice in je ob neki takih prilikah celo izgubila več zob. Nedavno je zopet napadel P. radi maleknostnega vzroka z kolom sovačana in ga gnal skozi celo vas. Orožniki, ki so bili priče dejanja, so ga naznani in pretežno se je moral radi tega zagovarjati pred sodiščem v Olomuču. Spoznali so ga za krivega in je bil obsojen na sedem mesecev ječe.

Na glasbeni prireditvi v Herne na Westfalenskem je nek goslar iz Wattenscheida vzbudil pozornost deželnega poverjenika za poklicno tekmovanje in pomoč nadarjenim. Tako dovršeno je igral Svendsenovo rapsodijo, da se je od nadaljnje izobrazbe njegovega znanja moglo pričakovati mnogo uspeha. Mladi goslar, ki je po poklicu podobar, je bil sprejet med nadarjenimi in dodeljen Reichsausleselagerju za glasbo. Skušeni strokovniki, med njimi profesor Trunk, so tudi v taboru potrdili, da je nadpovprečno nadarjen, in odločili, da ga bodo izobrazili za goslarja solista.

Svicarski list »Sie und Ere« (»Ona in one«) pripoveduje: Učenci nekega razreda v realki so dobili o prilici narodnega praznika za domačo nalogo, da naj napišejo svoje misli o pomenu in svrhi tega praznika. Učitelj je izjavil, ko je prinesel zvezke nazaj, nekemu u-

čencu, da je njegova naloga vendar nekoliko preotročja in nezrela za višji razred srednje šole. Po kratkem premolku presenečenja je izbruhnili viharne smeh, ki se ni hotel končati, in grajan učenec je potem, ko mu je učitelj zagotovil, da ne bo kaznovan, priznal, da je zazari enostavnost pri zvodenku stenografskem officialni službeni govor ministra in ga dobesedno prepisal.

Z Azorskih otokov javljajo o nenavadno številnem pojavu kitov. Tekom poletja so ribidi ujeli v tamoznjih vodovnih 131 kitov.

Croda šestih merjacev je povzročila v občini Altengeseku pri Ministeru čuden dogodek. Nedavno so priredili lov na divje svinje. Ko se je nek domaćin vrnil v vas, ga je napadel merjavec. S svojim kolesom se je mož komaj ubranil razdražene živali, ki je nato zginila v vaškem jarku. Na tem mestu se je pa potem pojavilo še pet merjacev, ki so se pognali v divjem galopu čez vaško cesto in izginili v cerkvi. Ko so to pretaknili, so priliš skezi zakristije zopet na cesto. Tam jih je pričakoval velik del prebivalstva; toda plena ni bilo, ker so divje svinje prodile vrsto lovcev in usle.

Kot je izjavil profesor Linko, vodja Sibellijske akademije v Helsinkiju, namerava ustavoviti za znanii umetniški zavod poseben otroški orkester. Akademija, ki se je razvila iz helsinskih konservatorij, je bila imenovana leta 1939. po sedaj 78. let starem svetovno znanem finskem komponistu Jeanu Sibeliusu.

Število danskega prebivalstva je znašalo 1. julija t. l. po državnem štetju 3,949.000 oseb

Vzhod

Ze dalje časa se je na otoku Česelj uveljavila potreba po učilišču, ki bi dalo ribičem potrebno strokovno izobrazbo. Da se odpravi to posmanjkanje, so sedaj pri pomorski šoli v Ahrensburgu otvorili poseben razred za ribiče. Razen teoretičnega pouka, ki se bo začel januarja meseca, bodo v poletju izvajali tudi praktična dela.

Z vnočem in uspehom se se lotili v Ostlandu zgodne zgraditve tovarn, ki so postale žrtve boljševiškega opustošenja. V Kurlandu so sedaj zopet popolnoma pripravili veliko tovarno za mesne izdelke. Ta tovarna je bila prej do štirih petin popolnoma porušena. Morale so se odpraviti ogromne škode na poslopjih, nabaviti novi stroji iz Reicha in preorganizirati vse obrat. Po zgledu nemško-letenskem tovarištvu so ta cilj dosegli, in tovarna urejuje, kar poprej, s svojimi štrimi podružnicami oskrbo mesa v Nizjem Kurlandu.

V vseh krogih estonskega prebivalstva je navdušeno odjeknil poziv estonske ljudske pomoci za darove za božičnico vojakov. Nad 35.000 zavojčkov so dobili estonski prostovoljci na fronti in v lazaretih s pozdravi iz domovine. Pri tem pa darila niso obstajala samo iz peciva in mnogih neobhodno potrebnih redi za vsakdanjo uporabo, ampak zlasti tudi iz velikih količin deloma doma napravljenih volnenih redi. Kako vneta je bila udeležba, dokazuje zaled male občine Abia v Kreisu Perenau, ki je sama sestavila 1800 zavojčkov za fronto. Ta požrtvovalnost dokazuje na nedovolen način stališče Estonske v tej vojni.

t. j. 46.000 več kot pred enim letom. Če bo prirastek v prihodnjem letu nekoliko večji, bo štela Danska 4 milijone. Največ je otrok pod 5. letom, nato mladostnikov med 20. in 24. letom. Starost preko sto let je doseglo 20. Dančev in sicer deset žen in deset moških.

Pri vaškem gošču z imenom José Manuel Gomez Villegas iz vasi Silio so našli pristne Stradivarjeve gosli. Gosli imajo včagan napis »Antonius Stradivarius Cremonensis Faciebat Anno 1734«. Strokovnjaki so ugotovili neoporečno pristnost. Glasbilo ima krasen glas in je vzbudilo že večkrat občudovanje poslušalcev. Godec je došlej skrbno prikrival dragocene skrivnosti. Le slučaj je vse razkril. Nek mestni kapelnik, ki je slišal igrati Villegasa pri neki vaški plesni prireditvi, je vzel gosil v roke in odkril dragocene znake. Villegas je prejel že mnogo ponud, vendar je izjavil, da ne bo prodal gosli, ki jih je podredoval po svojem starem očetu. Temu jih je poklonil komandan spanke Armeade.

V pristanišču Luz na kanarskih otokih se je dogodilo te dni nekaj čisto posebnega. V pristanišču je priplaval tolkšen roj morskih psov, da so tam nastanjeni mornarski vojaki prideli nanje lov s strojnico.

Sidstspiele

Allgemeine Filmfreihand G. m. b. H.
Zweigstelle Veldes

ASSLING

21., 22., 23., 24. I.
Diesel
Für Jugendliche nicht zugelassen!
25., 26., 27. I.
5000 Mark Belohnung
Für Jugendliche nicht zugelassen!

DOMSCHALE

22., 23. I.
Frauen sind keine Engel
Für Jugendliche nicht zugelassen!
26. I.
Flucht ins Dunkel
Für Jugendliche nicht zugelassen!

KRAINBURG

21., 22., 23., 24. I.
Damals
Für Jugendliche nicht zugelassen!
26., 27. I.
Robert Koch
Für Jugendliche zugelassen!

LAAK

21., 22., 23. I.
Fraue nsind keine Engel
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!
26., 27. I.
Johannisfeuer
Für Jugendliche nicht zugelassen!

LITTAI

22., 23. I.
Der Hochtourist
Für Jugendliche nicht zugelassen!
26., 27. I.
Was will Brigitte?
Für Jugendliche nicht zugelassen!

MIESS

22., 23. I.
Dr. Crippen an Bord
Für Jugendliche nicht zugelassen!

AMTLICHE BEKANNTMACHUNGEN

Der Beauftragte für Sozialversicherung beim Chef der Zivilverwaltung in den besetzten Gebieten Kärtens und Kraias

B-1052/4.5 Klagenfurt, den 17. Jänner 1944

Betrifft: Rentenversicherung, Meldung der Beschäftigungszeiten und Gesamtarbeitsentgelte.

Achte Durchführungsbestimmung

zur Verordnung des Chefs der Zivilverwaltung über die Neureglung der Sozialversicherung vom 6. Dezember 1942 V.-n. A.-Bl. vom 18. Dezember 1942, Stück 26.

Gemäß § 21 der bezogenen Verordnung und in Ergänzung meiner Dritten Durchführungsbestimmung vom 6. Jänner 1943 (§ 6) bestimme ich:

Artikel I

Die Betriebsführer (Arbeitgeber) haben für Zwecke der Rentenversicherung der Arbeiter und Angestellten alljährlich für jeden Versicherten, der bei Ihnen am 31. Dezember in einem Beschäftigungsverhältnisse steht und nicht mit diesem Tage aus demselben ausscheidet, der Sozialversicherungskasse eine besondere Meldung zu erstatten.

Die hierfür erforderlichen Vordrucke stellt die Sozialversicherungskasse bei, sie kann den Betriebsführern zur Vorlage der Meldungen eine angemessene Frist einräumen.

Artikel II

Die nach Artikel I vorgesehenen Meldungen müssen folgende Angaben enthalten:

- den Namen und den Vornamen des Versicherten;
- sein Geburtsdatum und seinen Geburtsort;
- die Art der Beschäftigung;
- den Beschäftigungszeitraum im abgelaufenen Kalenderjahr und
- das gesamte Arbeitsentgelt, das der Versicherte in dieser Zeit erhalten hat; die Eisernen Sparbeträge sind dabei vom Entzug nicht abzuziehen.

Die Sozialversicherungskasse hat die gemeldeten Gesamtentgelte in die bei ihr geführten Versichertkarten einzutragen.

Artikel III

Von der Vorlage dieser Meldungen kann die Sozialversicherungskasse Betriebsführer (Arbeitgeber) befreien, die mit der Beitragsnachweisung regelmäßig auch die Lohnlisten (Durchschriften) vorlegen oder denen die Beiträge von der Kasse nach dem wirklichen Arbeitsdienst vorgeschrieben werden.

Die Sozialversicherungskasse hat die Lohnlisten (Durchschriften) und die Versichertkarten so aufzubewahren, daß daraus bei Eintritt eines Versicherungsfalles oder bei Änderung der Versicherungszuständigkeit jederzeit die erforderlichen Feststellungen getroffen werden können.

gez. Anton Tropper, Verwaltungsdirektor.

Der Chef der Zivilverwaltung für die besetzten Gebiete Kärtens und Kraias — Beauftragter für Sozialversicherung

B-5184.

Bekann'machung.

Betrifft: Sicherheitstechnische Betriebsüberwachung.

Um die Einhaltung der Unfallverhütungsvorschriften seitens der Betriebe zu überwachen, hat der gesetzliche Unfallversicherersträger, d. i. die Sozialversicherungskasse in Kainburg, zwei technische Aufsichtsbeamte eingesetzt, die ohne vorherige Anmeldung Betriebskontrollen vornehmen werden. Die Betriebsführer sind verpflichtet, diesen Überwachungsorganen der Sozialversicherungskasse die Besichtigung ihrer Betriebe während der Betriebszeit zu ermöglichen und sie bei ihrem Kontrollgang entweder selber zu begleiten oder durch einen geeigneten technischen Angestellten begleiten zu lassen, des weiteren den Aufsichtsorganen jede gewünschte Auskunft in Belangen der Unfallversicherung und Unfallverhütung zu erteilen. Die technischen Aufsichtsbeamten sind verpflichtet, nicht nur die sicherheitstechnischen Betriebshinweise festzustellen und zu beanstanden, sondern die Betriebsführer zu beraten, wie den vorgefundenen Mängeln auch im gegenwärtigen Zeitpunkt der Materialersparnis und des Mangels an Arbeitskräften eceebenenfalls durch Provisionen abgeholfen werden kann. Zweck dieser Einrichtung ist es, das Zustandekommen von Arbeitsunfällen auf das tunlichst kleinste Maß zu reduzieren, um Arbeitskräfte zu sparen und Leistungsmehrleistungen zu erzielen.

Klagenfurt, den 5. Jänner 1944.

gez. Anton Tropper, Verwaltungsdirektor.

NEUMARKT

21., 22., 23., 24. I.
Die Kluge Marianne
Für Jugendliche nicht zugelassen!
26., 27. I.
Hauptsache Glücklich
Für Jugendliche nicht zugelassen!

RADMANNSDORF

21., 22., 23. I.
Gefährtin meines Sommers
Für Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

26., 27. I.

Das sündige Dorf

Für Jugendliche nicht zugelassen!

STEIN

21., 22., 23., 24. I.
Die Kluge Marianne
Für Jugendliche nicht zugelassen!

26., 27. I.

Hvchzeit mit Mindernissen

Für Jugendliche zugelassen!

ST. VEIT

22., 23. I.
Kohlhiesel's Töchter
Für Jugendliche zugelassen!

SCHWARZENBACH

22., 23. I.

Bal Pare

Für Jugendliche nicht zugelassen!

VELDES

21., 22., 23. I.

Ein Walzer mit Dir

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

26., 27. I.

Jugend

Für Jugendliche nicht zugelassen!

WART

22., 23. I.

Die Heimliche Gräfin

Jugendliche unter 14 Jahren nicht zugelassen!

WOCHENERTAL

22., 23. I.

Meine Tochter liebt in Wien

Für Jugendliche nicht zugelassen!

Zu jedem Film die Deutsche Wochenschau.

Mali aglasi**SLUZBO DOBI**

Sprejem kroškega vajenca; pogoj po dogovoru. Rok Alesch, Schneiderei, St. Veit-Sawe. 2375-1

Sprejemo se mlinar za valjčni mlini, blapec za kmetijstvo in dekla za kmetijstvo v mlini. Juvan, Mittergamlung Nr. 20, a. d. Sawe. 5705-1

Knjigovodstvo v abonmaju poštne predel II Laak a. d. Zaier. 5664-23

Deželna bolnica v Gallenfelsu sprejme hišnega mizarija. Ponudbe nasloviti na Leitung des Gaukrankenhause in Gallenfels, Oberkrain. 5027-1

Deželna bolnica v Gallenfelsu sprejme Sachbearbeiter (strokov nega obdelovalca) za gozdarstvo in kmetijstvo. Pogoje strokova sposobnost. Ponudbe nasloviti na Leitung des Gaukrankenhause in Gallenfels, Oberkrain. 5028-1

Vajenca takoj sprejme Martin Umbrecht, slikar in pleskar, Krainburg, Am Hang 133. 2336-1

Mlinar, ki zna dobro brusiti naravne kamne, se išče za Kärnten. Ponudbe s točnim naslovom na Strischia, Krainburg, Habichtsgasse 5. 2345-1

Gospodinja, vajena tudi kmečkih del, dobi stalno mesto. Naslov pri K. B. Krainburg, pod 2309-1.

Mlinar, ki zna dobro brusiti naravne kamne, se išče za Kärten. Ponudbe s točnim naslovom na Strischia, Krainburg, Habichtsgasse 5. 2345-1

18 letno dekle, s 4 razredi medščanske šole, ki zna nemško in slovensko, bi se rado izučilo fotografske obrti, z oskrbo v doticni hiši, kjer bi se učila. Doprime na K. B. Klagenfurt pod št. 5026-2.

Sivilja perila išče stalnega mesta v hotelu ali restavraciji. Gre tuji privat. Ponudbe poslati na K. B. Krainburg pod „Sivilja perila“. 5019-2

Kupim železen štedilnik, ki ima kotel in „pečico“ ter vsaj dva oboča. Nujne ponudbe na K. B. Krainburg pod „Kmetica“ 2372-7

Kupim kroškiš fivalni stroj, ga vzamem tudi v najem eventuelno ga zamenjam za obleko. Ponudbe na: Alesch Schneiderei, St. Veit-Sawe. 2374-7

Otročjo stajo, precej veliko, za dvojčke, kupim. Gabrielle Schesek, Wart 59. 2340-7

Kupim žimnico, lahko polnjena s travo ali žimo, če mogoče modre barve — in divan. Dam v zameno z plačila iz balonske svile. Razliko doplačam. Ponudbe na K. B. Krainburg pod „Dobro plačam“ 2367-7.

Kupim dobro ohranjeno, harmoniko, po možnosti klavirsko harmoniko. Ponudbe na: Radej Nada, Reichenburg, Steiermark. 5038-7

Kupim železen štedilnik, ki ima kotel in „pečico“ ter vsaj dva oboča. Nujne ponudbe na K. B. Krainburg pod „Kmetica“ 2372-7

Kupim kroškiš fivalni stroj, ga vzamem tudi v najem eventuelno ga zamenjam za obleko. Ponudbe na: Alesch Schneiderei, St. Veit-Sawe. 2374-7

Otročjo stajo, precej veliko, za dvojčke, kupim. Gabrielle Schesek, Wart 59. 2340-7

Kupim dobro ohranjen bencinski motor znamke „Lister“ s do 6 K. sil. Pesdir Valentin, Ferne, 3. Laak/Zaier. 2194-7

Išče se za nakup nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovoga lesa, 19, 24 in 26 mm, 8 do 17 cm, paralelno ali konično, iz žage ali trgovine v vseh kakovostenih razredih Visoka stopnja nujnosti. Ponudbe na Hans Trantinger, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkt Straße, Bahnübersetzung. 1083-7

Kupim dobro ohranjen bencinski motor znamke „Lister“ s do 6 K. sil. Pesdir Valentin, Ferne, 3. Laak/Zaier. 2194-7

Išče se za nakup nekaj vagonov smrekovega, jelkovega, borovoga lesa, 19, 24 in 26 mm, 8 do 17 cm, paralelno ali konično, iz žage ali trgovine v vseh kakovostenih razredih Visoka stopnja nujnosti. Ponudbe na Hans Trantinger, Holzgroßhandel, Klagenfurt, Völkermarkt Straße, Bahnübersetzung. 1083-7

Menjam citre Valson za obleko. Daljnogled menjam za 20 gramofonskih plošč. Nujne ponudbe. Peter Beg, Villach, Warmbadstraße 3. 5036-15

Motorno kolo — 200 ccm, diatonično harmoniko, štedilnik (večji) za vzdolati, se zamenja za klavirsko harmoniko, pisalni stroj ali citre, ev. se vse tudi proda. Naslov pri K. B. Krainburg pod „Dobra menjava“ 2364-15.

Plemensko svinjo, 1½ leta — dam za mladega konja v drugem letu. Razliko doplačam. Naslov pri K. B. Krbg. pod 2369-15.

POSOJILA

6000 RM posojila išče dobro vpeljan obrtnik za nabavo strojev. Dobra naložba. Cenjene ponudbe na K. B. Krainburg pod „Nujno“ 2342-17.

IZGUBLJENO

V sredo popoldne sem v vlaku Laas — St. Veit — Aßling pozabil manjšunjen kovčeg z raznimi jestrinami. Dotične ženske, ki so vozile v istem vagonu in imelo velike kovčke s seboj, prosim, da mi sporoč, kdo je kovčeg odnesel, osebo pa, ki ga je shranila, prosim, da mi ga proti dobrni nagradi vrne na naslov: Bahnhofstation St. Veit-Sawe. 2368-22

Na Silvestrov večer ob 9.45 sem od hotela Europa do Alte Post zgubila dečko denarnico z monogramom T. M. in srednjo vstopno denarnico. Ker sem uboga delavka prosim poštenega našitelja, naj najdene stvari proti dobrni nagradi odda na K. B. Krainburg pod 2377-22

R A Z N O

Sivalne stroje, čevljarske, kroške itd. popravlja: Zupan Valentin, Mannsburg, 161, Oberkrain. 2371-21

Zatekel se je moj pes „Peter“ nemška doga (rumenoprogast 8, cm visok, s pokončnimi ušesi, dobrosušen). Najdena 50 RM. Sporočila na Würzenberger, Postheim, Radmannsdorf, Oberkrain, telefon 526. 5037-23

Z E N I T V E

Mlada, resna uradnica želi spoznati inteligenca, v svrhu ženitve. Slika